

ဂျာနယ်ကျော် မမလေး

မြန်မာ့ဆေးပညာ

ဆိုင်ကလောင်ဓာတ်ဆရာကြီး-ဆရာလှိုင်

ဗမာ့ဆေးပညာကို ကိုယ်တိုင် ၁၅-နှစ်ခန့် ဆည်းပူး သင်ယူရင်း အများ ၏ ခန့်အပ်တောင်းဆိုချက်အရ၊ လူနာများအား ကိုယ်တိုင်ကုသ ပေးရသည့်ဘဝသို့ ရောက်ရပါသည်။ ဆေးဝါးဓာတ်စာ တိတိကျကျပေး ကာ ဗမာ့ဓာတ်နည်းဖြင့် ကုသပျောက်ကင်း ချမ်းသာရသူများ တနေ့ထ က်တနေ့ များ ပြားလာခြင်းကြောင့်၊ ကျွန်မကို စာရေးဆရာအပြင် ဆေး ဆရာအဖြစ်ကိုပါ တိုင်းပြည်က အသိအမှတ်ပြုလာကြသည်။ ။

‘တီဘီလား’ဆိုသည့် ဆေးဆောင်းပါးကို ရုရှားပြည် မော်စကို ယဉ် ကျေးမှုအဖွဲ့ခရီးစဉ်မှ အပြန်တွင် သွေးသောက်မဂ္ဂဇင်းတွင် ရေးသားခဲ့ ရာမှ အစ ဗမာ့ဆေးပညာ အတွေ့အကြုံများကို သွေးသောက်၊ ရှုမဝမဂ္ဂ ဇင်းများ တွင် ဆက်လက်ရေးသားခဲ့သည်။ ။

ဗမာ့ဆေးပညာနှင့်ကုသ၍ ပျောက်ကင်းသူများက ယင်းဆောင်းပါး များကို ကိုးကားလျက် ဗမာ့ဆေးပညာကို လက်ခံယုံကြည်ကာ လာကုကြရကြောင်း ပြောကြသည်။ ။ ကျွန်မရေးသားသော ဆေးဆောင်း ပါးများကို စာအုပ်ရိုက်ရန် တိုက်တွန်းပြောဆိုကြသည်။ ။ စာအုပ်အဖြစ် ရိုက်ရန် တိုက်တွန်းပြောဆိုသူ များ ပြားလာခြင်းကြောင့် ၁၉၆၂ ခုနှစ်က ဂျာနယ်ကျော်မမလေး ဆေးဆောင်းပါးများ အမည်ဖြင့် စာအုပ်အဖြစ် ထုတ်ဝေခဲ့သည်။ ။

ဗမာ့ဆေးပညာကို ပိုမိုယုံကြည်ကိုးစားလာသူများ တိုးတက်များ ပြ ားလ ၁၆ ၀ ်းမ ၂၁ ဤဆောင်းပါးများကြောင့်လည်း တစိတ်တဒေသအားဖြင့် ဖြစ်လာသည်။ ။ လက်တွေ့အဖြစ်အပျက် ကု ထုံးကုနည်းများ အပေါ်တွင် အမှီပြု၍ ရေးသားခဲ့သော ဆေးဆောင်းပါး

များကို ရေးသားတင်ပြရာ၌ ယခုစာအုပ်တွင် ပါဝင်သော ဆောင်းပါးများ အနက် တီဘီလား၊ ဗမာ့ဆေးပညာ၊ အရှေ့နှင့်အနောက်၊ ဥဒေါင်းဇင်ယော် ကြင်ဖော်လင်းသက် စသော ဆောင်းပါးများမှာ သွေးသောက်မဂ္ဂဇင်းတွင် ရေးသားခဲ့၍ ကျန်ဆောင်းပါးများမှာ ရှုမဝမဂ္ဂဇင်းတွင် ရေးသားထားသော ဆောင်းပါးများ ဖြစ်သည်။ ။

ယခုဒုတိယအကြိမ် ထပ်၍ ရိုက်နှိပ်ရာတွင် ဓာတ်ကိုဓာတ်စောင့်သည် ဆောင်းပါးနှင့် ကျမ်းလျှောက်လျှင်မဆုံး ဆောင်းပါးကို ဖြည့်စွက်ရိုက်နှိပ်ကာ စာအုပ်အမည်ကိုလည်း ‘မြန်မာ့ဆေးပညာ’ဟု ပြင်လိုက်ပါသည်။ ။

ဤဗမာ့ဆေးပညာရပ်ဖြင့် ကျွန်မ မကုသဘူးသောရောဂါဟူ၍ မရှိသလောက်ဖြစ်လေသည်။ ။ မည်သို့မျှ ကု၍ မရဟု ဆိုကြသော ဆင်ခြေထောက်ကြီးများ ပင် ကျွန်မကုသပေး၍ ပျောက်ကင်းကာ ပကတိအတိုင်း ဖြစ်ကြရသည်။ ။

တီဘီ၊ ကင်ဆာ၊ သွေးတိုး၊ အသည်းရောင်၊ ဆီးချို၊ ဖျဉ်းရောဂါ၊ လေငန်း၊ စိတ္တဇရောဂါ၊ မြင်းဖု၊ လည်ပင်းကြီး၊ အကြောသေ၊ ခရုသင်း၊ ကုဋ္ဌနူနာစသော ရောဂါအပေါင်းတို့ ကို မီးမကင်၊ အပ်မထိုး၊ ကျင်စက်မရိုက်၊ မခွဲမစိတ်ရဘဲ ဗမာ့ဓာတ်နည်းဖြင့် ပျောက်ကင်းကြသဖြင့် ဤရောဂါများ ဗမာ့ဆေးပညာဖြင့် မုချပျောက်ကင်းနိုင်ကြောင်း ကျွန်မလက်တွေ့ပင် ဖြစ်ပါသည်။ ။

ဤစာအုပ်ကို ဖတ်ရှုသူတိုင်း ဗမာ့ဆေးပညာကို မထင်မသေးဘဲ၊ လေ့လာဆည်းပူးလိုသူများ ပေါများကြပါစေရန် မျှော်လင့်မိပါသည်။ ။

ဂျပန်ယံကျော်မမလေး

ပမာ့ဆေးပညာတွင် ဝေဒနာကို ဆေးမတိုက်ဘဲ
မျက်စိမှ ၎င်း၊ နားမှ ၎င်း၊ နှာခေါင်းမှ ၎င်း၊
အထိအတွေ့မှ ၎င်း၊ ကုသနိုင်သော
နည်းလမ်းများ ရှိလေသည်။ ။

တီဘီလာ:

၁

"ဒေါ်မမလေး ခေါင်းလျှော်ရန်အတွက် အောက်ထပ်ကို
အခုဆင်းခဲ့ပါ အားလုံးအဆင်သင့်ရှိနေပါပြီ"

မော်စကိုမြို့ နိုင်ငံခြားယဉ်ကျေးမှုဌာန
ဆက်သွယ်ရေးအသင်းချုပ်ကြီး၏ ဧည့်ခံအဖွဲ့မှ မစ္စတာဒရန်နော့က ဟို
တယ်အောက်ထပ်မှ တယ်လီဖုန်းဖြင့် အကြောင်းကြားနေသည်။ ။

ထိုနေ့အဖို့ နံနက်စာစားပြီးသည် နှင့် အပြင်ထွက်စရာ
အစီအစဉ်များ ရှိနေ၏။ ခေါင်းလျှော်နေလျှင် ကြန့်ကြာနေဘွယ်ဖြစ်မည်

စိုးလှသဖြင့်၊ ကျွန်မက ကျွန်မခေါင်းလျှော်နေလျှင် အချိန်ကြာနေမည်စိုး
ရိမ်ပါသည် ။ အချိန်မရှိတော့ပါ၍ ယနေ့အဖို့
ခေါင်းမလျှော်လိုသေးကြောင်း ပြန်ပြောလိုက်သည် ။

"နာရီဝက်အချိန်ရှိပါတယ်၊ နောက်မကျပါဘူး၊ ခေါင်းလျှော်ရန်ပြော
ထားပြီးပါပြီ အခုဆင်းခဲ့ပါ"

နံနက်စာ စားပြီးလျှင်ပြီးချင်း အပြင်ထွက်ကြရန် ရှိသည် အတွက်
ကျွန်မတို့ အဆင်သင့်ဝတ်လဲထားပြီးကုန်မှ ခေါင်းလျှော်ရန် ဝန်လေးနေ
သည် ။ သို့သော် စီစဉ်ထားပြီးပါပြီဟု ဧည့်ဝတ်ကျေစွာ ဖိတ်ခေါ်နေခြင်း
ကို အားနာ၍ တက္ကသိုလ်ကျော့ရှင်းနှင့်နှစ်ယောက်
အောက်သို့ဆင်းသွားကြသည် ။

မော်စကိုမြို့မှ ကျွန်မတို့ တည်းခိုနေသောဟိုတယ်မှာ ‘အမျိုးသားဟို
တယ်ကြီး’ဖြစ်သည် ။ ဟိုတယ်အောက်ဆုံးထပ်၌ ဆံပင်ညှပ်အခန်း၊ ဆံ
ပင်အလှပြင်သည့်အခန်း၊ လက်သဲလှီးဖြတ်ဆေး
ဆိုးပေးသည့်အခန်းများ ရှိသည် ။

နံနက်စောသေး၍ အခန်းထဲတွင် လူရှင်းနေသည် ။ ဝင်ဝင်ချင်း
ယောက်ျားများ ဆံပင်ညှပ်အခန်းများ ဆံပင်ညှပ်သည့်နေရာ နောက်ဖ
က်အခန်း၌ မိန်းမများ အတွက် ခေါင်းလျှော်ရန် ဆံပင်အလှပြင် ကော
က်တွန့်ရန် ဓာတ်ခွက်ကရိယာတန်ဆာများ ထားရှိသည် ။

ကျွန်မတို့ အခန်းထဲသို့ ဝင်သွားကြသောအခါ အဝတ်အဖြူ ဘောင်း
ဘီအနက် ဝတ်ထားသည့် ရုရှားအဖိုးကြီးတစ်ယောက်က ခရီးကြိုပြုကာ
မှန်ခုံရှေ့ရှိ ကုလားထိုင်များ တွင် ထိုင်စေသည် ။

ဂျပန်ပြည်ရှိ ခေါင်းအလှပြုပြင်ရာ ဆိုင်ခန်းအတိုင်းပင် ကောက်သ
ည့်တွန့်သည့် ကရိယာတန်ဆာပလာများ စုံစုံလင်လင် တွေ့ရသည် ။ ရေ

စိုစိုဆံပင်ကို အလိုရှိသလို ပုံနေပုံထား ပြုပြင်ဖန်တီးကာ အသားကျ အောင် ဓာတ်ခွက်အောက်၌ ခေါင်းစွပ်ထားရန် ဓာတ်ခွက်ကြီးများမှာ တစ်ဖက်ခန်းတွင် ရှိသည်။ ။

ဆိုဗီယက်အမျိုးသမီးများမှာ အခြားနိုင်ငံမှ အမျိုးသမီးများကဲ့သို့ပင် အလှပြုပြင်ကာ ဆံပင်များ ကောက်တွန့်ကြလျက် လက်သည်းနီ နှုတ်ခမ်းနီဆိုးကြသည်။ ။ မိန်းမတို့ သဘာဝအတိုင်း တင့်တယ်လှပအောင် ပြင်ဆင်ရာ၌ အရောင်အဆင်း အဆန်းအပြား ရွေးချယ်စုံမက်သူများ ဖြစ်ကြသည်။ ။

ရုရှားအဖိုးကြီးက ကျွန်မကုလားထိုင်နောက်မှ ရပ်လျက် ခေါင်းနောက်တွင် ထုံးထားသော ဆံထုံးကို ဖြေချနေသောအခါ အိုင်စီအက်စ် ဦးကျော်မင်း၏ သံကန့်လန့်ကာ နောက်ဖေးပေါက်မှ ဟူသော ဆောင်းပါးထဲတွင် မော်စကိုဟိုတယ်၌ ယောက်ျားခေါင်းကို ဆံပင်ညှပ်ပေးသော မိန်းမဆံပင်ညှပ်သမားအကြောင်း ရေးထားပုံကို သွားသတိရမိသည်။ ။

မိန်းမအလှသဘောကို ယောက်ျားက ပြုပြင်ပေးသည် မှာ လည်း စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာဖြစ်သည်။ ။ ဆံပင်ဖြေချပြီးနောက် ရုရှားဘာသာဖြင့် ပြုံးချိုစွာပြောလေ၏။ ဘာတွေပြောနေမှန်း နားမလည်၍ ကျွန်မခေါင်းကို ပွတ်ပြကာ ခေါင်းလျှော်ပေးရန် အမူအယာဖြင့် နားလည်အောင်လုပ်ပြသည်။ ။

အဝတ်ဖြူကို ကိုယ်ပေါ်တွင် ရုံထားသည်။ ။ ခေါင်းကို ကုလားထိုင်နောက်သို့လှန်ခိုင်းပြီး ဆံပင်များကို ဇလုံနှင့်ခံကာ ရေပိုက်လုံးကလေးကို ဆွဲယူ၍ ရေဖြန်းချလိုက်သည်။ ။

ဆပ်ပြာနှင့် တစ်ခေါင်းလုံး အနှံ့အစပ်ပွတ်လျက် ဆပ်ပြာရေများကို ကုန်စင်အောင် အချိန်ကြာကြာ ရေဖြန်းလျှော်ညှစ်နေလေသည်။ ။ ကျော့

ရှင်းက ခေါင်းမလျှော်၍ ဘေးမှ ထိုင်ကာ ကြည့်နေသည်။ ။

ရေများကို ညှစ်လိုက်ပြီးနောက် သံဘီးကြွကြီးဖြင့် ဆံပင်ရှေ့မှ ခွဲ၍
ဖြီးလိုက်ပြီး ဆံပင်ကောက်ရန် ကော်ရေပုလင်းကို ခုံပေါ်မှ လှမ်းယူလိုက်
သည်။ ။

ကျွန်မက ဆံပင်မကောက်လိုကြောင်း ပုလင်းထဲမှ အရေများ မဆွတ်
ရန် တောင်းပန်လိုက်သည်။ ။

အချိန်ကြာနေလျှင် အားလုံးက စောင့်နေမည်ကို စိုးသဖြင့် မြန်မြန်
ကိစ္စပြီးအောင် သူလက်ထဲမှ ဘီးကို တောင်းယူကာ ကျွန်မဘာသာ ဆံပင်
များကို ရှင်းသည်။ ။

သူလုပ်ပေးမည်ဆိုသည့် အမူအယာဖြင့် ဘီးကို ပြန်ယူသွားကာ ဖြေး
ဖြေးဆေးဆေး ရှင်းပြီးနေလေသည်။ ။ ကျွန်မမှာ တထင့်ထင့်နှင့် နာရီကို
သာ ခဏခဏကြည့်မိသည်။ ။ ဆံပင်ရှင်းပြီး ဆံပင်ညှပ်နှင့် ရှေ့ကဆံပင်
များကို ကုပ်ပေးကာ ခေါင်းကို ပိုက်ကြီးအုပ်ပတ်စီးလိုက်သည်။ ။

ဓာတ်ခွက်အောက်သို့ ထိုင်ခိုင်းတော့မည်ကိုသိ၍ အချိန်ကလည်း မရှိ
သဖြင့် မထိုင်နိုင်တော့ကြောင်း၊ အပြင်သွားရန်ရှိကြောင်း နာရီကိုပြ ခြေ
ဟန်လက်ဟန်လည်း ပြကာ ခေါင်းပေါ်ကပိုက်ကြီးကို ပြန်ဖြေလိုက်သ
ည်။ ။

ကျွန်မလုပ်ပုံကို အံ့ဩကာ မျက်လုံးမျက်ဆန်ပြူး၍ ပိုက်မဖြေရန်
တားမြစ်လေသည်။ ။ သူ့စကားကို နားမလည်သော်လည်း အမူအယာမှာ
ဆံပင်မခြောက်ဘဲ မသွားရန် တားမြစ်ရင်း ခေါင်းကပိုက်ကို ပြန်ချည်
ပေးပြန်သည်။ ။ ထို့နောက် ဓာတ်ခွက်အောက်တွင် အထိုင်ခိုင်းသည်။ ။

ဓာတ်ခွက်အောက်တွင် သွားထိုင်ရတာ ကြာတော့မှာ ဘဲ တတွတ်တွ

တံညည်းရင်း မငြိမ်မသက်ဖြစ်နေတော့သည်။ ။

ကိုယ့်အတွက် အနှောင့်အယှက်မဖြစ်အောင် ဒါကိုပင် အထူးဂရုစိုက် နေရသဖြင့် ဆံပင်ခြောက်အောင် ဓာတ်ခွက်အောက်၌ နာရီဝက်ခန့်ထိုင် ရမည်ကို စိတ်ထဲ၌ မသက်မသာထင်နေသည်။ ။ နာရီကို တကြည့်ထဲကြည့်ရင်း အချိန်ကပ်နေ၍ ဘယ့်နှယ်ရှိရှိဟု ဓာတ်ခွက်နှင့်ခေါင်းခွာကာ ထွက်လာမိသည်။ ။

ဆံပင်မခြောက်သေးဘဲ ဓာတ်ခွက်အောက်မှ ထရမလားဟု အဖိုးကြီးနှုတ်မှ မကျေမနပ် တတွတ်တွတ် ပြောကျန်ရစ်ခဲ့၍ ‘အဖိုးကြီးကတော့ စိတ်ဆိုးမှာ ဘဲ’ဟု ကျော့ရှင်းက ပြောလေသည်။ ။ လှေကားကို အပြေးတက်၍ အခန်းထဲတွင် ရေစိုဆံပင်များကို သုတ်သီးသုတ်ပြာထုံးကာ ထမင်းစားခန်းထဲသို့ ပြန်ပြေးဆင်းလာကြသည့်အခါ အားလုံးပင် စားပြီးခါနီးနေကြပေပြီ။

အချိန်မှီရုံကလေးပင် ရှိသည် ၊ ကဗျာကရာ စားပြီးပြီးချင်း အပြင်သို့ ထွက်ရန် ဟိုတယ်အောက်ထပ်၌ စုရုံးကြရသည်။ ။

ပြင်ဘက်ရှိမြနေသော အအေးဓာတ်ကြီးကို မေ့နေအောင် ဟိုတယ်တစ်ခုလုံး အပူငွေ့ပေးထား၍ ဟိုတယ်တစ်ခုလုံး အအေးဒဏ်ကို ပြင်းပြင်းထန်ထန် မခံစားရပေ။

အပြင်ထွက်ရန် ဟိုတယ်မှန်တံခါးကို လက်နှင့်တွန်းဖွင့်လိုက်သည် နှင့်တပြိုင်နက် တခဲနက်လုံးဝင်၍ ရိုက်ခတ်သည့်အအေးဓာတ်မှာ ရက်ရက်စက်စက် အေးမြ၍ မျက်နှာစပ်ကာ နားတွေကျင်သွားသည်။ ။ တကိုယ်လုံးကား ရေစိုနေသောခေါင်းမှာ စူး၍ စိမ့်သွားကာ တခေါင်းလုံး ကျင်တက်သွားသည်။ ။ ဦးနှောက်ခိုက်အောင် မချည့်မဆန့် ကျိန်းနာသွားလေသည်။ ။

ဆံပင်စိုစိုပေါ်၌ အုပ်ချည်ထားသော ပိုးပုဝါကလေးကား ရေထိစိုရွဲ
နေသဖြင့် အအေးဓာတ်ကြီးကို မကာကွယ်နိုင်ပေ။ ဟိုတယ်အပြင်ဘက်
ပလက်ဖောင်းကို ကျော်ဖြတ်ပြေးလာစဉ် တစ်ခေါင်းလုံးကို ဆူးအပ်တို့
ဖြင့် ထိုးဖောက်ဆွခံရသည့်အတိုင်း နာကျင်ပြင်းပြစွာ အခံရဆိုးလှသည်
။

ချက်ချင်းပင် ကားထဲ၌ သုတ်မနိုင်သိမ်းမနိုင်လောက်အောင် နှာခေါ
င်းမှ နှာရေများ ဒလဟော ယိုစီးကျလာတော့သည် ။

အထပ်ထပ်ဝတ်ထားသည့် ကိုယ်တွင်းက နွေးနေလျက် ခေါင်းကြီး
ကအေးစက်နေပြီးလျှင် ရေခဲတုံးကြီးကို ခေါင်းပေါ်၌ ရွက်တင်ထားရသ
ည့်အလား တစ်မ့်စီမ့် အေးမြထုံကျင်ကိုက်ခဲလာသည် ။ ထိုနေ့က လိုက်
လံပြသသော နေရာများကို အောင့်အည်း၍ ဟန်မပျက် ပြီးဆုံးအောင်
ကြည့်ရှုနားထောင်နေရသည် ။ အအေးဓာတ်လွန်ကဲလွှမ်းမိုး၍ အပူဓာ
တ်ငုတ်ကာ မော်စကိုတွင် ထိုအဖြစ်နှင့် အသံဝင်သွားတော့သည် ။

ကျွန်မစကားပြောလျှင် အသံမထွက်၊ တဖက်သားကြားအောင် အား
ယူ၍ ပြောဖန်များ လျှင် မောပန်းလာသည် ။ အသံထွက်အောင် အပြင်မ
ထွက်ဘဲ ဟိုတယ်ထဲ၌ ၁-ရက်၊ ၂-ရက် ဆက်၍ ခိုအောင်းနေလိုက်လျှင်
နှာစေးပျောက်ကာ အသံထွက်လာမှာ မုချသော်လည်း နေ့စဉ်ပင် အ
အေးဓာတ်နှင့် ထိတွေ့နေရသည် ။

"ဒေါ်မမလေး အသံမထွက်ပါလား"ဟု ပြောကြလျှင်
အအေးလွန်သွားလို့ ပါဟု သာ ပြောလိုက်ရသည် ။

ကျွန်မအသံဝင်နေ၍ ယဉ်ကျေးမှုဧည့်ခံအဖွဲ့မှ စကားပြန်အမျိုးသမီး
မစ္စမီရာက ဆရာဝန်ခေါ်ရမလားဟု တဖွဖွမေးနေသည် ။

ဆရာဝန်ခေါ်ရန်မလိုကြောင်း၊ ကျွန်မတွင် ဗမာဆေးများ

ပါလာကြောင်း၊ ခေါင်းလျှော်၍ ဖြစ်ရကြောင်း မပြောချင်၍ အအေးမိ၍ အသံဝင်သွားခြင်းမျှသာဖြစ်ကြောင်း ပြောပြလိုက်ရသည်။ ။

ဆရာဝန်ခေါ်မှာ လက်မခံသော ကျွန်မအဖြစ်ကား ကျွန်မသာသိသည်။ ။ ဆရာဝန်ခေါ်ရန် မလိုပါဟု ပြောနေကြသည့်ကြားထဲကပင် အဖွဲ့တွင် လိုက်ပါလာသောအချို့သူများက ဆရာဝန်ခေါ်မည် အတင်းလုပ်ကြသဖြင့် မခေါ်ရန် ဗမာဆေးရှိကြောင်းကို ဇွတ်တောင်းပန်ရသည်။ ။ ဤတွင် ဆရာဝန်မခေါ်လိုမှုကြောင့် ဘာရောဂါများ ရှိ၍ ဆရာဝန်မပြဝံ့သနည်းဟု ထင်ယောင်ထင်မှားဖြစ်ကြကုန်သည်။ ။

၂

ကျွန်မကား အင်္ဂလိပ်ဆေးဝါးကို လုံးဝစွန့်လွှတ်လိုက်ပြီးသော သူတစ်ယောက်ဖြစ်ပေ၏။ အင်္ဂလိပ်ဆေးဝါး၊ နိုင်ငံခြားဆေးဝါးများ နှင့် ကင်းရှင်းခဲ့သည် မှာ ၇ နှစ်ခန့်ရှိပေတော့မည်။

ကျွန်မခင်ပွန်း ဆုံးသွားသည့်အခါ၌ ကျွန်မတွင် ပြဿနာဖြစ်ပေါ်လာသည်။ ။ ဦးချစ်မောင်နေမကောင်းဖြစ်ဖြစ်ချင်း ထင်ပေါ်ကျော်ကြားပေသော ဆရာဝန်ကြီးများကို တစ်ဦးပြီးတစ်ဦး ပင့်ကုသခဲ့ရ၏။ ဆရာဝန်တစ်ဦးက လူနာကို ဝက်သက်ဟု အနာစွဲကာ ဝက်သက်ဆေးပေးသည်။ ထိုဆရာဝန်နှင့်မသက်သာ၍ နော်တစ်ဦးပင့်ပြန်ရာ "ဝက်သက်"မဟုတ် "ကျောက်"ဟု အနာစွဲကာ ကျောက်ဆေးတွေပေးပြန်သည်။ ။ ထိုဆရာဝန်လက်အတွင်း ရောဂါသည်းလာ၍ နောက်တစ်ဦး ပင့်ရပြန်ရာ ကျောက်၊ ဝက်သက် မဟုတ်ဘူး။ ။ ဦးနှောက်ရောဂါ၊ ကျောရိုးဖောက်ကြည့်ရမယ် ဆေးရုံပို့ဟု ဆုံးဖြတ်သည်။ ။ ဆေးရုံသို့ပို့၍ ကျောရိုးဖောက်ကြည့်ပြီးနောက်

က်တွင် အသက်ပျောက်သွားသည်။ ။

စ၍ ကိုယ်ပူသည့်ရက်မှ အသက်ပျောက်သွားသည့်ရက်အထိ ဆယ့်နှစ်ရက်သာလျှင်ရှိ၏။ မျက်စေ့အောက်တွင် မြန်မြန်ဆန်ဆန် အသက်ပျောက်သွားပုံကို နှမြော၍ မဆုံးသဖြင့် မကျေမနပ်ဖြစ်ရာကစ ပြဿနာတစ်ရပ် ပေါ်လာခြင်းဖြစ်သည်။ ။

ထိုပြဿနာကား ဆရာဝန်သုံးဦး၏ သုံးမျိုးသောဝေဒနာစွဲမှုကွဲလွဲပုံကို ဘာကြောင့်ကွဲလွဲကြသနည်းဟု ဆင်ခြင်စဉ်းစားမိရာမှ နောက်ဆုံးတွင် တကွဲအရေးဆိုလျှင် အင်္ဂလိပ်ဆေးပညာဟာ စိတ်မချရဘူးလို့ သံသယရှိလာသည်။ ။ ထိုသံသယကား သာမညသံသယမဟုတ်ဘဲ စဉ်းစားတိုင်း ပြင်းထန်လာသော သံသယဖြစ်လာခဲ့သည်။ ။

အကယ်၍ သာ လူနာရှင်တို့ ၏ ထုံးစံအတိုင်း ‘ဆရာဝန်ကြီးများ နှင့် ကုတတ်ဘဲ... သူ့ရောဂါကြီး၍ ကုမရ၍ သာ အသက်ပျောက်ရတာ’ဟု ကျေနပ်သောစိတ်ရှိပါက အင်္ဂလိပ်ဆေးပညာကို သံသယဖြစ်မည်မထင်။ ။ ယခုအချိန်တိုင်အထိ တစ်ခုခုဖြစ်လျှင် အင်္ဂလိပ်ဆေးမှီဝဲခြင်းမှ တပါး အခြားဘယ်ဆေးမျိုးမှ သောက်မည်စားမည် ယုံကြည်နိုင်မည် မဟုတ်သည့်အဖြစ်နှင့် အင်္ဂလိပ်ဆေးဝါးသာလျှင် မျက်စိအောက်တွင် ပျောက်သော်ရှိ မပျောက်သော်ရှိ၊ သေသော်ရှိ မသေသော်ရှိ၊ လူတကာတို့ လိုက်နာကျင့်သုံးနေကြသော လမ်းအတိုင်း အင်္ဂလိပ်ဆေးပညာကို အသက်အပ်၍ လောကကြီးတွင် လူလုပ်နေမည်သာဖြစ်လေသည်။ ။

နှမြောခြင်းကြောင့်ဖြစ်ပေါ်ရသော မကျေနပ်စိတ်က စတင်ကာ သံသယရှိလာစေသည်။ ။

"မြန်လိုက်တာ ဘာရောဂါနှင့် ဆုံးတာလဲ"ဟု မသာသတင်းမေးသူများက မေးကြလျှင် မသာရှင်က အဖြေတိတိကျကျ

မပေးတတ်။

"ဘာရောဂါနှင့်ဆုံးမှန်း ကျွန်မ မသိပါဘူး၊ ဆရာဝန်တစ်ဦးက ကျောက်၊ တစ်ဦးက ဝက်သက်၊ တစ်ဦးက ဦးနှောက်ရောဂါလို့ ပြောကြတာပဲ" ဟု ပြောရသော ကျွန်မ၏ အဖြေကိုက ကျွန်မအား ကျေနပ်စရာမရှိအောင် ဖြစ်ခဲ့ပေ၏။ ကျောက်၊ ဝက်သက်ဖြစ်ရင် အင်္ဂလိပ်ဆေးက နိုင်တာ မဟုတ်ဘူး ။ ဗမာဆေးသာနိုင်တာ ဗမာသာ ကုနိုင်တာဟု မသာတွင် ပြောသွားကြသော စကားများမှာ နားထဲတွင် စွဲကျန်နေသည် ။

ထိုအခါ ဗမာ့ဆေးပညာသည် တကယ်များ ထက်မြက်သလားဟု ဗမာဆေးပညာကို အာရုံရောက်သွားကာ အချိန်ရလျှင် ဆေးကျမ်းများကို စုဆောင်းရှာဖွေဖတ်ရှုလျက် ဗမာဆေးဆရာများ သို့ တဖြည်းဖြည်း ချဉ်းကပ်ကြည့်မိသည် ။

တွေ့ဆုံရသော ဗမာဆရာများကား ဆေးကျမ်းကလေးတစ်အုပ်နှစ်အုပ်ဖတ်ကာ လက်တည့်စမ်း၍ ဆိုင်းဘုတ်ချိတ်ပြီး ဆရာလုပ်နေကြသော ဆေးဆရာများ နှင့်သာ တွေ့ရသဖြင့် ထိုဆရာတို့ အား အင်္ဂလိပ်ဆရာဝန်တို့ ထက်ပင် ပို၍ စိတ်ပျက်သွားသည် ။

ကျွန်မ၏ ပြဿနာအခက်အခဲကား အင်္ဂလိပ်ဆေးဝါးလည်း သံသယရှိ၏။ ဗမာ့ဆေးဝါးလည်း မယုံကြည်၊ သောင်မတင် ရေမကျ ဟိုမဟုတ် ဒီမဟုတ်ဖြစ်ကာ မဆုံးဖြတ်တတ်သော အခက်အခဲနှင့် ရင်ဆိုင်နေရသည် ။

ထိုအတွင်း နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း မိုးတွင်းတွင် ဖြစ်နေကျ ဝမ်းကိုက်ရောဂါ ဝေဒနာဖြစ်လာ၏။ ဝမ်းကိုက်လျှင် ဆရာဝန်ခေါ်ကာ ‘အယ်မီတင်’ ဆေးများ ထိုးလိုက်လျှင် ပျောက်သွားသည် ။ ပျောက်သွားသည် ဆိုသည် မှာ တခါတည်း စိတ်ချလက်ချ ပျောက်သွားသော အပျောက်မျိုးမဟုတ်၊ ရှေ့

မိုးတွင်းကျ ဖြစ်ကျအုံးမှာ ပဲဟု အသေအချာသိနေ၏။ ၅နှစ်တိုင်ဖြစ်နေသော ဝေဒနာ အတွေ့အကြုံကြောင့် ရင့်နေသောအသိမျိုး ရှိနေသည် ။

ဝေဒနာပြင်းလာ၍ ဆရာဝန်ခေါ်ကာ ထိုးနေကျဆေး ထိုးလိုက်လျှင် သက်သာပျောက်ကင်းမည်ကို သိပါ၏။ အင်္ဂလိပ်ဆေးကို သံသယဖြစ်နေခိုက် ထိုအပျောက်မျိုးဖြင့် မပျောက်ချင်တော့။ ဘယ်တော့မှ ပြန်မဖြစ်သည့် အပျောက်မျိုးကိုသာ ပျောက်ချင်သောကြောင့် ဆရာဝန်မခေါ်ဘဲ ဘယ်နှယ့်လုပ်ရမလဲဟု စဉ်းစားနေမိရင်း ဘာဆေးမှ မသောက်ဘဲ ပေတေခံနေသဖြင့် လူလည်း မြော့လာ၏။ နောက်ဆုံးတွင် သေချင်သေပေစေ ဗမာ့ဆေးပညာကို အသက်အပ်ပြုပြီး စူးစမ်းမည်ဟု စိတ်ပိုင်းဖြတ်လိုက်မိသည် ။

ပြင်းပြလွန်းသော လိုအင်ဆန္ဒနှင့် အားထုတ်စူးစမ်းရှာဖွေလွန်းမှုကြောင့်ဖြင့်ပင် ရှေးဗမာသမားတော်ကြီးတစ်ဦးနှင့် တွေ့ကြုံရကာ ကုသရာမှ ဝေဒနာ ချက်ချင်းသက်သာသွားကာ အမြစ်ပါပျောက်ကင်းသွားတော့သည် ။

ဆရာကြီး၏ ကုပုံကုနည်း၊ ချက်ချင်း ပျောက်ပုံပျောက်နည်းကို ချက်ခြေမပြတ်စူးစမ်း၏။ ဆန်းကြယ်လှသော ကုသနည်းကို ဘာကြောင့် သည် နည်းနှင့်ပျောက်ရသလဲဟု ဆရာကြီးထံ၌ မရမက ဇစ်မြစ်လိုက်ကာ မအားမနေ မပေါ့မလျော့ အားထုတ်လေ့လာရင်း ကွယ်မြှုပ်နေသော ရှေးဗမာအမျိုးသားဆေးပညာ၏ ထက်မြက်ခြင်းရှိပုံကို ရိပ်မိလာတော့သည် ။

သုံးနှစ်ခန့် ဆည်းပူးလေ့လာသည် နှင့် ဗမာ့ဆေးပညာကို အနည်းငယ် ခေါက်မိလာကာ သဘောပေါက်လာသည် ။ ဂျာနယ်ကျော်၊ ဟစ်တိုင်သတင်းစာ အယ်ဒီတာဦးစောဦး ပလိပ်ရောဂါဖြစ်၍ ဆရာဝန်မခေါ်စေရ

ဘဲ အတင်းဝင်ကာ ကိုယ်တိုင်လက်တွေ့စမ်းသပ်ကြည့်ရာ ပျောက်ကင်းသွားသည်။ ဗမာဆေးကုနည်းဖြင့် ရောဂါအမျိုးမျိုးကို ဆရာကြီး၏ ခွင့်ပြုချက်အရ လက်တွေ့စမ်းသပ်ကြည့်လေသည်။ ။ ယောက်ျား-မိန်းမ-ကလေး-လူကြီး လတ်တလောရောဂါ၊ နာတာရှည်ရောဂါကြီး စသဖြင့် ရောဂါအမျိုးမျိုး အထွေထွေပင်မက အနုအဝဲ၊ အနာကြီးအနာကလေး မြင်းဘုစသည့် အနာများကိုလည်း စမ်းသပ်ကုသရာ ပျောက်ကင်းချမ်းသာပုံများမှာ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ဖြစ်ခဲ့သည်။ ။

ဂျာနယ်တဖက် သတင်းစာတဖက် အလုပ်များ လျက်နှင့် တဖက်တွင် နီးစပ်ရာ ခင်မင်ရာ လူမမာများကို ကုသိုလ်ဖြစ် လက်တွေ့စမ်းသပ် လိုက်ကုသပေးလေသည်။ ။ ဆေးပညာကို လိုက်စားစဉ်က အချိန်မအားလပ်လွန်းသဖြင့် သတင်းစာလုပ်ငန်းပြီးချိန် ည-၁ ချက် ၂-ချက်မှ ပညာရှာမှီးခွင့်ရ၍ ည-၂ချက်မှ နောင်တစ်နေ့မိုးလင်းအထိ မအိပ်မနေဘဲ လေ့လာခဲ့ရ၏။ ကျွန်မအဖို့ တွင် တစ်ညလုံး မလှဲရမအိပ်ရ၍ လည်း နေနိုင်၏။ ၁-ရက် ၂-ရက် ၃-ရက်ဆက်တိုက် မိုးလင်းလည်း နေနိုင်၏။ တစ်ညလုံးမအိပ်၍ နေ့လည်နေ့ခင်း ခဏမျှ လှဲအိပ်သည် မရှိ၊ သတင်းစာတိုက် ဖျက်ပစ်ကြစဉ်က သတင်းစာထွက်ရန် ဆယ့်ငါးရက်ခန့် ပုံနှိပ်တိုက်သုံးတိုက်တွင် ညလုံးပေါက် သွားရိုက်နှိပ်နေ၏။ မိုးလင်း၍ သတင်းစာများ နယ်ပို့ပြီးလျှင် တစ်နေ့လုံး ထိုင်အလုပ်လုပ်နေသည်။ ။

ထိုကဲ့သို့ ပေပေတေတေ ထမင်းမှန်းဟင်းမှန်းမသိ အိပ်ပျက်ခံလွန်းသောကြောင့် တစ်နေ့ထက်တစ်နေ့ ပိန်ချုံးလာသည်။ ။ ဣရိယာပုထ်ကို ဆန့်ကျင်လွန်း၍ ကျန်းမာရေးကို သိလျက်နှင့် ဂရုစိုက်ခွင့်မရ၊ နောက်ဆုံးတွင် အရိုးပေါ်အရေကပ်ကာ လဲတော့မည်သိတော့မှ သတင်းစာတိုက်ကိုပိတ်ကာ လွတ်ရာလွတ်ကြောင်း အဝေးသို့သွားနေ၏။ ထိုအခါတွင် ဆေးပညာကို ကျကျနနလိုက်စားနိုင်ရန် အခါအခွင့်ကြုံရသည်။ ။ သစ်ပ

င်များကို ရှေးဦးစွာ စမ်းသပ်စိုက်ကြည့်၏။ ရှင်သောသစ်ပင်ကို သေ
အောင်၊ သေတော့မည်ရှိသော သစ်ပင်ကို ရှင်အောင်၊ အသီးနည်းသော
သစ်ပင်ကို အသီးဖွံ့ဖြိုးအောင် စသည် ဖြင့် သစ်ပင်များကို ပထမစမ်းသ
ပ်ရ၏။ ထိုနောက်မှ တိရစ္ဆာန်များကို စမ်းသပ်ကြည့်ရပြန်သည် ။ အမျိုး
သားဆေးပညာ၌ ဓာတုဗေဒသဘော၊ ရူပဗေဒသဘောများ အကြိုးဝင်၍
စိတ်ဝင်စားလာသည် ။ အရိုးပေါ်အရေကပ်နေသော ကိုယ်ခန္ဓာကို ရုပ်
ကိုလည်း နည်းမှန်လမ်းကျ ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် စမ်းသပ်ပြုပြင်ကြည့်လေ
တော့သည် ။

၃

အဝေးတွင် လေးငါးလဖြင့် ဝဖြိုးစိုပြေသွားအောင် ဆေးပညာဖြင့် စ
မ်းသပ်ပြုပြင်ခဲ့သည့်အဖြစ်ကို ကျွန်မနှင့်နီးစပ်သည့်သူများ သာလျှင်
သိကြသည် ။ တော်ရုံ ရင်းနှီးရုံလောက်ဖြင့် ဗမာဆေးပညာကို ကျွန်မလို
က်စားနေမှန်း မသိနိုင်၊ အင်္ဂလိပ်ဆေးများကို စွန့်လွှတ်ထားမှန်း မသိနိုင်
၊ သူလိုငါလို ခေတ်အမျိုးသမီး အင်္ဂလိပ်ဆေး ယုံကြည်လက်ခံသုံးစွဲသူဟု
ထင်မှတ်ကြပေမည်။

အမေ မွေးကတည်းကလည်း အင်္ဂလိပ်ဆေးသာလျှင် ဆေးမှတ်ခဲ့ပါ
၏။ ဗမာ့ဆေးကိုမယုံကြည်၊ လျက်ဆားများ ဘယ်တော့မှ မလျက်၊ ဗမာ့
ဝမ်းနှုတ်ဆေး လျှာပေါ်မတင်၊ ခေါင်းကိုက်လျှင် အက်စ်ပရိုသောက်ကာ
ဝမ်းချုပ်လျှင် ဖရူးဆော့သာ သုံးခဲ့၏။ အားဆေး၊ သွေးတိုးဆေး
အစာကြေးဆေးစသည့် အင်္ဂလိပ်ဆေးပုလင်းအမျိုးမျိုးအဖုံဖုံကို ဝယ်ယူ
သုံးစွဲလွန်း၍ ပိုက်ဆံအကုန်အကျ များ ခဲ့၏။ လူလည်း ခဏခဏချူခြာ

၏။ နောက်နောက်က ကျွန်မအိမ်တွင် အင်္ဂလိပ်ဆေးအမျိုးစုံ ထားခဲ့သည်။ ထိုကြားထဲမှ တစ်ခုခုဖြစ်လျှင် ဆရာဝန်ခေါ်ကာ ဆေးသာထိုး၏။ ဗမာဆေးဆိုလျှင် အထင်သေးလွန်း၍ ဘယ်ဆေးမှ အဆောင်မထား အသုံးမပြုနေခဲ့ပေသည်။ ။

ဗမာ့ဆေးပညာကား နက်နဲကျယ်ဝန်းသော ပညာစခန်းဖြစ်ပေ၏။ ရှေးရှေး ဗမာ့လူထုအဆက်ဆက် မင်းအဆက်ဆက် ထွန်းကားခဲ့လေပြီးကာမှ အင်္ဂလိပ်စိုးမိုးသောခေတ်၌ အမျိုးသားမှု အမျိုးသားပညာရပ်များ တိမ်ကောသွားသည့်အထဲတွင် အဖိုးတန်သောဆေးပညာရပ်ကြီးလည်း ပါဝင်သွားရခြင်းဖြစ်ပေသည်။ ။

ကျွန်မလေ့လာဆည်းပူးသော ဗမာ့ဆေးပညာမှာ ယခုခေတ်လူအများ လက်ခံနိုင်ရန် ခဲယဉ်းသေးသည်။ လူအများ လက်ခံနိုင်အောင် ခေတ်မှီအောင် လုပ်ချင်သောစိတ်များ ပြင်းပြလှသည်။ အင်္ဂလိပ်ဆေးပညာကဲ့သို့ ပြောင်ပြောင်လက်လက် ပစ္စည်းကိရိယာတန်ဆာပလာတွေဖြင့် သားသားနားနား ခေတ်မှီမှီ စနစ်တကျ မွမ်းမံနိုင်ပါက လူအပေါင်း အထင်ကြီးလက်ခံကာ မြန်မြန်အဆင့်အတန်း တိုးမြှင့်သွားမည်ဟု ထင်မြင်သဘောရရှိသည်။ ။

ဤဗမာ့ဆေးပညာတွင် အင်္ဂလိပ်ဆေးပညာလို အူအတက်ပေါက်၊ အသည်းတခြမ်းကြီး၊ အဆုတ်ရေဝင်စသည့် ခေါ်အဝေါ်ဆန်းဆန်းပြားပြားမရှိချေ။ လူတို့ တွင် ဖြစ်သမျှဝေဒနာကို တည့်မတည့်၊ ရိုးရိုးပညတ်သဘောဖြင့် ကုသသောကြောင့် ခေတ်ကာလအလိုအားဖြင့် ဆန့်ကျင်နေ၏။

သို့သော် ဆရာဝန်ကြီးများ လက်လျှော့၍ သေလုသေခင် ဝေဒနာများကို ဤနည်းဖြင့် ကုသပေးခဲ့၍ ယခုတိုင် အသက်ရှင်လျက်ရှိသော သာဓ

ကျွန်မနေသော ဘောက်ထော်အိမ်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်တိုက်တွင် စတီးဘရားသားကုမ္ပဏီ ဆန်ဘက်ဌာနမှ ကိုယ်စားလှယ်ကြီးဦးလှမောင် နေသည် ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်မှာ ကျန်းမာသည် မရှိ၊ အမြဲတမ်း မောဟိုက်ကာ အသံပျက်လျက် အသားအရည် ပြာခြောက် ပိန်ချိုးနေလေ၏။ တချို့က တီဘီဟု ပြောကြ၏။ သူ၏ ရောဂါကို စတီးကုမ္ပဏီမှ ဆေးဆရာဝန်ကြီးများ နှင့်ကုသ၍ နေလေသည် ။ အင်္ဂလိပ်ဆေးကို မပြတ်မှီဝဲနေရသည် ။ ဆေးမပြတ် ထိုးနေရ၏။ ရောဂါမသက်သာ၍ နောက်ဆုံး အလုပ်တိုက်မသွားနိုင်တော့ဘဲ အိပ်ရာထဲတွင် လဲလျက် ဆရာဝန်ကြီးနှင့် ကြပ်မတ်ကုသနေသည် ။

ဦးလှမောင်ထံသို့ သတင်းမေးရောက်သွားသောအခါ ရောဂါအခြေအနေမှာ အသက်ရှင်ဖို့ မမြင်၍ မေတ္တာထားကာ ဗမာ့ဆေးပညာကို အရိပ်အငွေ့ ပြောပြခဲ့သည် ။

ဦးလှမောင်အဖို့ ကား အင်္ဂလိပ်ဆေးဝါး မပြတ်မှီဝဲလာသူဖြစ်ရုံမက အထက်တန်းစား အင်္ဂလိပ်ခေတ်ပညာတတ်တစ်ဦး ဖြစ်သည့်အတိုင်း ဗမာ့ဆေးဝါးကို နားမှ လေသံမကြားချင်ယောင်ဆောင် အယုံကြည်ကင်းမဲ့သူတစ်ဦးဖြစ်သည် ။ ကျွန်မလို အမျိုးသမီးတစ်ဦးက ဗမာ့ဆေးပညာတန်ဖိုး ပြောဟောပြခြင်းပင် အထင်အမြင်သေးစရာ ဖြစ်ကောင်းဖြစ်နေလိမ့်မယ်။ သူ့အား သတိပေးသည့်အနေမှ လွဲ၍ ကုသရန် မတိုက်တွန်းချေ။ အင်္ဂလိပ်ဆေးကုရင်း မသက်သာဘဲနှင့် ဇွတ်တိုးကုကာ အသေခံရ

သောသူများကဲ့သို့ သူလည်း သက်သာသည် မသက်သာသည် မစဉ်းစားဘဲ နောက်မဆုတ်မည့်သူမှန်း အစင်းသိ၍ တိုက်တွန်းလိုစိတ် မရှိခြင်းဖြစ်သည်။ ။

တစ်နေ့ထက်တစ်နေ့ ရောဂါသည်းလာသည်။ သူ့အိမ်ထဲသို့ဝင်သွားသော ဆရာဝန်ကြီး၏ ကားသွားကားပြန် အခေါက်ရေချင့်၍ ရောဂါတော့သည်းနေပြီ ဘယ်တော့သေရှာမလဲဟု နားစွင့်နေမိသည်။ ။

ထိုအတွင်း တစ်ညတွင် ကျွန်မအား ဟစ်ခေါ်နှိုးနေသော အသံတစ်သံကို အိပ်ရာထဲမှ ကြားမိသည်။ ။ အိပ်ရာထကာ တံခါးပြေးဖွင့်လိုက်သည့်အခါ ဖိနပ်ပင် မစီးလာနိုင်ဘဲ မောကြီးပန်းကြီး ပြေးလာသော ဦးလှမောင်၏ ဇနီး ခင်ခင်စုဖြစ်နေ၏။ ဦးလှမောင် အသက်ထွက်တော့မည်ဖြစ်၍ ကယ်ပါအုံးဟု ငိုကြွေးချက်မ လာခေါ်ခြင်းဖြစ်သည်။ ။

အချိန်မှာ ၁၀ နာရီခန့်ရှိမည်။ လမ်းပေါ်တွင် မှောင်မဲ၏။ မှောင်မှိုက်ထဲတွင် ကျွန်မတို့ နှစ်ယောက်ပြေးသွားကြသည်။ ။ လူမမာ၏ အင်္ကျီရုပ်ကား နာရီပိုင်းမျှသာခံတော့မည့်လက္ခဏာ ပြနေချေပြီ။ အမောဖောက်ကာ ကျို့ထိုးလျက် မျက်ဖြူလန်ကာ ကြပ်နေလေပြီ။

အနားမှ ခင်ခင်စု၏ မျက်နှာကို လှုံ့ကြည့်လိုက်ကာ အသက်အရွယ်ငယ်ငယ်နှင့် ကျွန်မလိုပင် မုဆိုးမဖြစ်တော့မှာ ပါကလားဟု ကိုယ်ချင်းစာကာ ရင်လေးသွားမိသည်။ ။

"ဆရာဝန်မပင့်ဘူးလား" ဟု ကျွန်မက မေးလိုက်၏။ "မပင့်တော့ပါဘူးမမရယ် ကုနေတာကြာလှပြီမဟုတ်လား မနက်ကဘဲ ဆေးထိုးသွားသေးတာဘဲ၊ အခုနေသွားပင့်လဲ အကြောင်းထူးတော့မှာ မဟုတ်ဘူး ၊ မရဘူးဆိုပြီး ကြွသွားမှာ ဘဲ၊ ဒါကြောင့် မမကို သတိရပြီး မမတတ်နိုင်လိုတတ်နိုင်ငြား ကိုကိုကံဘဲဆိုပြီး ပြေးလာတာဘဲ တတ်နိုင်ရင် ကယ်ဆယ်

ပါ မမရယ်..."

သနားစဖွယ်ရှိကံသံဖြင့် မျက်ရည်အသွယ်သွယ်ကျရင်း ပြောနေသည်။ ။ ကျွန်မလည်း သက်ပြင်းချလျက် ကြပ်မောနေသော လူမမာကို တွေ့၍ ကြည့်နေမိသည်။ ။

ဆေးရုံကမရဘူး ဆရာဝန်က မရဘူးဆိုမှ ရောဂါကျွမ်းမှ သေခါနီးမှ ဗမာဘက်သို့ မျက်စိလည်ကာ ရလိုရငြား နောက်ဆုံးကံစမ်း သဘောထားတတ်ပုံကို ခံရဘူးပေါင်းများ လှပေပြီ။

ဆရာဝန်သွားပင့်က သူတွက်သည့်အတိုင်းမရတော့ဘူးသာ ပြောမည့်အခြေအနေမျိုးရောက်နေ၍ ကျွန်မတို့ ပင် 'လက်ခံ'ကုသပေးရန် မကောင်းတော့ချေ။

"ရောဂါကျွမ်းနေပြီ၊ သေတာရှင်တာကတော့ ခင်ခင်စုပြောသလို ဦးလှမောင်ကံဘဲ၊ သက်သာအောင်တော့ ကြိုးစားပါမယ်"

လူမမာကို 'လက်ခံ'လိုက်သော်လည်း ကျွန်မတွင် ဆေးဝါးမရှိ၊ ဆေးဆောင်ထားသူမဟုတ်၍ ဦးလှမောင်နှင့်တည့်သည့် ဓာတ်ပစ္စည်းတစ်ခုကို မီးဖိုထဲတွင် ဝင်ရှာရလေသည်။ ။

ကျွန်မအလိုရှိသော ပစ္စည်းကား အဆင်သင့်ပင် အိုးခွက်တိုက်ချွတ်သည့်နေရာ ရေစင်တွင် သွားတွေ့လေသည်။ ။

အကယ်၍ သာ ဦးလှမောင်အား သူ့အသက်မှာ အိုးခွက်တိုက်ရန် မီးဖိုထဲက ရေစင်တွင် ပစ်ထားခဲ့သော အုန်းခွံခြောက်ဖတ်ပေါ်တွင် တည်ရှိခဲ့ကြောင်းပြောပြခဲ့လျှင် ဟက်ဟက်ပက်ပက် ရယ်မောပေလိမ့်မည်။ ယခုသော်ကား သတိမရှိ၊ မောကြပ်ကာ အသက်ထွက်ခါနီးနေ၍ ကျွန်မလုပ်သမျှ မငြင်းဆန်နိုင်ရှာဘဲ ခံရပေတော့မည်။

စလောင်းဖုံးတွင် မီးခဲများ ထည့်ကာ အုန်းခွံမှ အုန်းဖတ်ကို နှာချ၍ ထွက်လာသောအခိုးတွေကို သူ၏ နှာခေါင်းရောက်အောင် အနံ့ပေးလိုက်သည်။ ။

"ဖြစ်ပါ့မလားဟဲ့၊ သေခါနီးလူနာကို ဒီအညော်နဲ့ကြီး တိုက်နေရင် မြန်မြန်အသက်ထွက်မှာ ပေါ့တော်"

ခင်ခင်စုအား တီးတိုးပြောနေသော ခင်ခင်စု၏ မိခင်အသံကို မှိုင်းတိုက်နေရင်း ကြားလိုက်ရသည်။ ။ လူမမာ အရေးကြီး၍ အသက်လုနေခိုက် သူတို့ ကျေနပ်အောင် ရှင်းမနေနိုင်ပေ။

အနံ့ကြောင့် ဝေဒနာရသည်။ ။ အနံ့ကြောင့် ဝေဒနာချမ်းသာနိုင်သည်။ ။ အနံ့ကိုရှုရှိုက်ခြင်းကား ဆေးထိုးသလိုပင် အကြောထဲသို့ အမြန်ဆုံးရောက်သွားနိုင်သည်။ ။ မတည့်သည့်အနံ့တစ်ခုကို ရှုရှိုက်ရမည်ဆိုလျှင် ချက်ချင်း ဇက်လေးခေါင်းကိုက်လာနိုင်သည်။ ။ အနံ့မှာ အမြန်ဆုံးထိရောက်နိုင်သော သတ္တိတန်ခိုးရှိ၏။

ဆေးရုံတွင် မေ့ဆေးအနံ့ကို ရှုရှိုက်ရုံဖြင့် ချက်ချင်းမေ့၍ အသေလိုဖြစ်သွားနိုင်သည့် သတ္တိစွမ်းရှိသကဲ့သို့ လူမမာနှင့်တည့်သည့်အနံ့တစ်ခု စွမ်းစွမ်းထက်ထက်ရွေးပေးလိုက်နိုင်က ဤလက်နက်လောက် အမြန်ဆုံးထိရောက်နိုင်သောလက်နက် မရှိချေ။

သာမန်အားဖြင့် စလောင်းဖုံးနှင့်အနံ့ဆိုးဆိုးသာ မြင်ကြသိကြ၏။ အာရုံငါးပါးအနက် အနံ့၏ အာနိသင်သဘောကို သိချင်မှ သိပေမည်။

ဝေဒနာရခြင်းအကြောင်းများမှာ အာရုံငါးပါးကြောင့်ဖြစ်သည်လည်း ရှိ၏။ မျက်စိမှ ၊ နားမှ ၊ နှာခေါင်းမှ ၊ လျှာမှ ၊ အထိအတွေ့မှ စသည်ဖြင့် ဝေဒနာရနိုင်သည်။ ။ ဥပမာ- မျက်စိမှ သွေးထွက်သံယိုမြင်လျှင် ဤမျက်စိအာရုံကြောင့် နှလုံးသားထိခိုက်အောင် ဝေဒနာရနိုင်၏။ ထို့အ

တူ နားကကြားသည့်အသံနှင့် နှာခေါင်းမှ ရှူသည့်အနံ့နှင့် လျှာမှ စားသည့်အရသာနှင့် အထိအတွေ့နှင့် အာရုံငါးပါးတွင် မတည့်သည့်ဓာတ်သဘောကြောင့် ဝေဒနာရနိုင်သည်။ အာရုံငါးပါးတွင် မတည့်သည့်ဓာတ်သဘောကြောင့် ဝေဒနာရနိုင်သလို တည့်သည့်ဓာတ်ဖြင့် အာရုံငါးပါးမှ နေ၍ ဝေဒနာသက်သာချမ်းသာအောင် ကုစွမ်းနိုင်၏။

ဝေဒနာကို ဆေးမတိုက်ဘဲ မျက်စိမှ နေ၍ လည်းကောင်း ကုသနိုင်သောနည်းလမ်းများ ရှိလေသည်။ ကုသရာတွင် လူမမာနှင့်တည့်သည့်ဓာတ်ကို သိရန်သာ အခရာဖြစ်ပေ၏။ ထို့ကြောင့် ဓာတ်မသိရင်ခက်တယ်-ဓာတ်သိရင် အလွယ်ကလေးဆိုသော ရှေးစကားရှိခဲ့၏။ ဝေဒနာအတွက် တည့်သည့်ဓာတ်သိဖို့ ရန်သာ အဓိကဖြစ်ပေသည်။

ခင်ခင်စုမှာ ဆရာဝန်ပင့်၍ ထူးမှာ လားဟူသော အသိဉာဏ်ဖြင့် ကျွန်မဘာလုပ်လုပ် မကန့်ကွက်ပေ။ ဘေးနားတွင် တရှုံ့ရှုံ့ထိုင်ငိုလျက် ခြေမကိုင်မိ လက်မကိုင်မိ ဖြစ်နေသည်။

ကျွန်မမှာ လူမမာအနားမှ မခွာ အလစ်မပေး၊ အရိပ်အကဲခတ်ကာ "မှိုင်း"နာအောင်သာ ထိုင်တိုက်ပေးနေသည်။

နာရီဝက်ခန့်ကြာသောအခါ ကျွန်မဆွဲနေသည့်ဓာတ်ဘက်သို့ လိုက်ပါလာသောလက္ခဏာအရာ တွေ့ရ၍ ကျွန်မဝမ်းသာခြင်းကား စာဖွဲ့၍ ပင် မပြတတ်အောင် ဖြစ်မိသည်။

အလျင်လိုမှုဖြင့် စလောင်းဖုံးထဲတွင် မီးခဲနှင့်အနံ့ရအောင် မှိုင်းငွေ့ယူခြင်းကို သာမန်အားဖြင့်ကြည့်က ပစ်စလက်ခတ်နှင့် မလေးစားစရာဟု အနောက်တိုင်းဆန်သည့်မျက်စိ၌ ထင်ကောင်းထင်လေမည်။ အကယ်၍ သာ အနံ့ရသည့် ခေတ်မှီကရိယာတန်ဆာပလာလက်နက်ဖြင့် ပျောက်ကင်းအောင် ကုသပေးမည်ဆိုပါက ဆရာဝန်ခြေကြွမြက်မြက်က

လေး ရနိုင်စရာရှိသည် ဟု တွေးမိသေးသည် ။ သို့သော် ဗမာဆေးပညာ ကား လူထုသုံးစွဲနိုင်သောပညာဖြစ်၍ ရှေးနှစ်ပေါင်းထောင်ကျော်လောက် က ထွန်းကားလာသော ပညာတရပ်ကို အထင်မသေးအပ်ပေ။

တစ်ခါက ပဲခူးရွှေမော်ဓောအုဉ်မြစ်ချပွဲတွင် ဘုရားပေါ်၌ ကုသိုလ်ဖြစ်ဆေးကုဌာနကြီးဖွင့်လှစ်၍ လူနာတစ်ထောင်ကျော်ခန့် ကုသိုလ်ဖြစ်ဆေးပေးခဲ့စဉ်က ‘အင်္ဂလိပ်ဆေးရုံ အလကားရတယ်’ ဟု လူနာတွေ အံ့လာကြသည် ။ ဆေးတိုက်၊ ဆေးထည့်ပေးမှ ဗမာ့ဆေးဝါးမှန်း သိသွားကြတယ်။

သည် ကုသိုလ်ကို ကျွန်မ ခဲရာခဲဆစ် လုပ်ရပုံမှာ ဆေးပညာပျံ့ပွားစေရအောင် (နပ်စ်) သူနာပြုဆရာမများကို ဘမ်းပြရန် သူတို့ အဝတ်အစား အပြည့်အစုံဖြင့် ငှားရမ်းခေါ်သွားကာ အနာခွဲ အင်္ဂလိပ်ကိရိယာတန်ဆာပလာစုံစုံနှင့် ဗမာ့ဆေးကို သည် ပုံသည် နည်း လှူခဲ့ရဘူး၏။

၅

လူမမာမှာ တဖြေးဖြေး ထိုးရပ်လျက် မျက်စိအထက်လည်ကာ အမောကြပ်နေခြင်းမှ အသက်ရှူစပြုလာလျှင်ပင် ကုတင်ကိုဝိုင်းနေကြသော ခင်ခင်စုနှင့် အိမ်ရှိလူအများအား ‘မသေပါဘူး စိတ်ချ’ဟု အားပေးစကားပြောလိုက်ကာ စလောင်းဖုံးချပြီး လူနာနှင့်ဓာတ်တွေကို တစ်မျိုးပြီးတစ်မျိုး တွင် တွင် ကြီး ဖိလုပ်လေသည် ။ လူမမာမှာ သန်းခေါင်ကျော်လောက်မှ သတိပြန်လည်လာသည်။

ထိုညအဖို့ အိမ်မပြန်ဘဲ လူနာအနီးတွင် စိတ်ရှည်လက်ရှည် ပြုစုကု

သပေးနေရာ အချိန်ကုန်သွားမှန်းပင် မသိတော့။

ညဦးက မျက်ဖြူစိုက်ကာ ကြပ်မောနေလျက် ပစ်လိုက်ရတော့မည်ဖြစ်နေသော လူမမာမှာ နံနက်ငါးနာရီလောက်တွင် ရေခဲနှင့်ပန်းသီးကို စားနိုင်တော့၏။

ပန်းသီးစားရင်း တုံတုံချိချိအားနည်းသော အသံကလေးနှင့်ပြောနေသည် ။ လှိုက်လှိုက်လဲ့လဲ့ ကျေးဇူးတင်နေသော လူမမာ၏ မျက်နှာကို ကြည့်ကာ ပြုံးလိုက်မိသည် ။

"ကျွန်မကို ကျေးဇူးမတင်နဲ့ ဦးလှမောင်အသက်ကို ကယ်ဆယ်တာ ကျွန်မထက် အုန်းဇံကပိုမှန်လိမ့်မယ်၊ ဒီအုန်းဇံဟာ ဆရာဝန်ကြီးထိုးတဲ့ ဆေးတစ်လုံးဖိုးမပြောနဲ့ ၊ ပြောရရင် တပြားမှ မတန်ဘူး၊ ဈေးထဲက အုန်းသီးရောင်းတဲ့ ဆိုင်မှာ အိုးခွက်တိုက်ဖို့ အလကားသွားတောင်းရင် တောင် ရနိုင်ပါတယ်၊ ကျေးဇူးတင်ရင် အုန်းဇံကိုသာ တင်ပါ-အုန်းဇံကိုသာ ဦးချပါ..."

ကျွန်မလည်း သူစဉ်းစားပါစေဟု ရယ်ရယ်မောမောဖြင့် တည့်တည့်ပြောကာ ထပြန်လာခဲ့သည် ။

ကျန်းမာရေးနှင့်ပတ်သက်၍ အလွန်အနောက်တိုင်းဆန်သော ဦးလှမောင်ကား ထိုအချိန်မှ စ၍ ယခုတိုင် အသားကို အပ်နှင့်တထိုးတည်း ထိုးနေရသော ဝဋ်ဒုက္ခကြီးမှ ကျွတ်လွတ်သွား၏။ မနက်စာ စားပြီးတစ်မျိုး၊ နေ့လည်တစ်မျိုး၊ ညစာစားပြီး တစ်မျိုး၊ ထာဝစဉ်သောက်နေရသောဆေးဖိုး အကုန်အကျမရှိတော့ဘဲ ဗမာနည်းဖြင့်သာ ကျန်းမာဖြိုးနေပေ၏။ ကျွန်မကဲ့သို့ပင် တိုင်းတပါးဆေးကို လုံးလုံးစွန့်လွှတ်လျက် ဤဗမာ့ဆေးပညာကို ကိုးကွယ်လိုက်စားဆည်းကပ်ကာ ဗမာ့ဆေးသာ အားကိုးအားထား ပြုတော့၏။

မော်စကိုတွင် ကျွန်မအသံဝင်သွားသည့်အတွက် ဆရာဝန်ခေါ်ရန်မလိုကြောင်း၊ ကျွန်မတွင် ဗမာဆေးပါကြောင်း၊ အအေးလွန်ကဲ၍ အသံဝင်ခြင်းမျှသာဖြစ်ကြောင်း ရှင်းပြကာ ဆရာဝန်ခေါ်ရန်မလိုဟု ငြင်းခဲ့မိသည်။ ကိုယ့်တိုင်းပြည်၊ ကိုယ့်ပညာ၊ ကိုယ့်ဆေးရှိသောနိုင်ငံဟု လူမျိုးခြားက သိမှ သိပါလေစ။

ကျွန်မအသံဝင်သွားသည့်အတွက် မည်သူ့ကိုမျှလည်း ဒုက္ခပေးခဲ့၊ အနှောင့်အယှက်မပြု သွားရင်းလာရင်း ကိုယ့်ဆေးကိုယ်စား၍ အသံကိုပြန်ထွက်အောင် လုပ် လိုက်လေသည်။ ။

မော်စကို၌ ဗမာဆေးစားကောင်း ဆရာဝန်ခေါ်ရန် မလိုကြောင်း ငြင်းဆန်မိသည့်အတွက် ကျွန်မနှင့်လိုက်ပါလာသော ယဉ်ကျေးမှုအဖွဲ့ဝင် အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်များက ကျွန်မ၌ တီဘီရောဂါရှိသည် ဟု စွပ်စွဲကြခြင်းကို ဗမာပြည်ရောက်မှ ဝမ်းနည်းစွာပင် ကြားရတော့သည်။ ။

"ဆရာဝန်မခေါ်ရဲတာ တီဘီရှိတာ လူမသိစေချင်လို့ လား"ဟု တစ်ဦးက ထင်မြင်ချက်ပေးခြင်းကို တစ်ဦးက ဟုတ်မှာ ဘဲဟု ထောက်ခံကာ ကျွန်မတွင် တီဘီရောဂါရှိကြောင်း၊ အချင်းချင်းဝါဒဖြန့်လျက် ရောဂါမကူးစက်စေရန် ကျွန်မအနား မကပ်မိအောင် အချင်းချင်း လက်ကုပ်သတိပေးနေကြမှန်းလည်း ဗမာပြည်ရောက်မှ သိရသည်။ ။

ကျွန်မကို မပြောထားနှင့် ကျွန်မနှင့်စကားပြောမိသောသူကို သူတို့အနားကပ်လျှင် မောင်းထုတ်ပစ်ကြကြောင်းကိုလည်း ပြန်ပြောပြမှ ပင်

သိတော့သည် ။ ကျွန်မနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် စကားပြောမိ၍ ဗမာပြည်
ရောက်လျှင် ဓာတ်မှန်ပြေးရိုက်ကြည့်မည်ဆိုသောသူများ လည်း ရှိသည်
။

တီဘီဆိုလျှင် လူတိုင်းကြောက်ကြ၏။ လူတိုင်း ရှောင်ခွာကြ၏။ တီ
ဘီစွဲလျှင် သေရမည်ဟု လူတိုင်းထင်မှတ်ကြ၏။ တီဘီမှာ ဗမာလူမျိုးတို့
၏ နှုတ်ဖျားမှ ခေတ်ဆန်ဆန်စကား ဖြစ်နေသည် ။

မော်စကိုမှ အပြင်တာရှုကင်းမြို့တွင် တစ်ညသ၌ မအိပ်နိုင်၍ အခန်း
ထဲရှိ ကုလားထိုင်မှာ တစ်ညလုံး မိုးလင်းသည့်အထိ ထိုင်နေလေသည် ။

နံနက်လင်းသော် တစ်မြို့လုံး၌ နှင်းဝတ်ဖြူများ ဖုံးအုပ်ထားခြင်းကို
မှန်ပြုတင်းမှ မြင်နေရသည် ။ ဝါဂွမ်းများကဲ့သို့ အဆုပ်လိုက်အဆုပ်လို
က် အခဲလိုက်အိနေသော နှင်းပွင့်များမှာ တိုက်ခေါင်မိုးများ ၊ သစ်ကိုင်း
အခက်အလက်များ တွင် တွဲလွဲဆိုင်းနေသည် ။ ညတစ်ညကြောင့် ထိုနေ့
အဖို့ အထည်စက်ရုံကြီးများကို လိုက်မကြည့်တော့ကျဘဲ ဟိုတယ်တွင်
နေရစ်ခဲ့သည် ။ ညနေဘက် ထမင်းစားပွဲတွင် ကျွန်မတို့ ကို ဆိုဗီယက်န
ယ်စပ်အထိ လိုက်ပို့သော မစ္စဒရန်နေဒွာက "ဒေါ်မမလေး
နေကောင်းသွားပလား"ဟု စားပွဲထိပ်က လှမ်းမေး၏။

"ကျွန်မနေကောင်းပါတယ်"ဟု ပြန်ဖြေလိုက်သည် ။

"ကျေးဇူးအများကြီးတင်ပါတယ်"

ကျွန်မနေကောင်းပါတယ်ဆိုခြင်းကို သူကဘာကြောင့်
ကျေးဇူးအများကြီးတင်ရပါလိမ့်ဟု သူ့အဖြေကို နားမလည်ခဲ့။ ကျွန်မကို
ဘာကြောင့် ကျေးဇူးတင်မှန်း မမေးမြန်းမိခဲ့ပေ။

ဗမာပြည်ပြန်ရောက်၍ ကျွန်မအား တီဘီအဖြစ် ဝါဒဖြန့်ကြမှန်းသိရ

သောအခါမှ မစ္စတာဒရန်ရှေ့ကို အားနာသွားမိသည်။ ။

ကျွန်မ စိတ်ဝင်စားဆုံးအရာကား ဂျော်ဂျီရာနယ် ဂါရာမြို့တွင် အလုပ်သမားများ အတွက် ကျန်းမာရေးဌာနမှ အထူးတလည် တည်ဆောက်ပေးထားသော အလုပ်သမားများ အနားယူအပန်းဖြေ ဆေးကုစခန်းဖြစ်သည်။ ။

အဆောက်အဦကြီးမှာ ကြီးကျယ်ခမ်းနားလှသည်။ ။ ဆေးကုသဌာနမှူးဆရာဝန်ကြီးက အခန်းအဆောင်ကို လိုက်၍ ပြသည်။ ။ အိပ်ခန်း၊ ဧည့်ခန်း၊ စားခန်းများ အပြင် ခေတ်မှီနည်းများ ဖြင့် ရောဂါအမျိုးမျိုးကို ကုသပေးသော ဆေးခန်းများကို တွေ့ရသည်။ ။ အလုပ်သမားများ မိန်းမယောက်ျားများ ၏ ဝေဒနာကို ဓာတ်နှင့်ကုသပုံ၊ ရေလောင်းကုသပုံ၊ ကန့်ရေချိုးကာကုသပုံ၊ ကုနည်းမျိုးစုံတွေ့ရသည်။ ။

စိတ်ညို့ကာ တညီတညာတည်း မိုးပေါ်သို့ ကတော့ထိုးနေကြသည့် ဆိုက်ပ ရ ပ် ပ င် ကြီးများမှာ အဆောက်အဦကို ခြံရံကာ စီတန်းပေါက်နေကြသည်။ ။ အဆောက်အဦအတွင်း မြေယာကွက်လပ်များ တွင် လှပသောဥယျာဉ်များ လုပ်ထားသည်။ ။ အဆုတ်ပွင့်နေကြသည့်နှင်းဆီပွင့်ကြီးများကို နေရာမလပ်ဖြစ်အောင် နေရာတိုင်း၌ ပြုပြင်မွမ်းမံထားလေသည်။ ။

အဆောက်အဦနောက်ဘက်တွင် ပြန့်သောဝရံတာကြီး ထုတ်ထားသည်။ ။ ပက်လက်ကုလားထိုင်များ ခင်းလျက် လေညှင်းခံနေသော နယ်နယ်အရပ်ရပ်မှ အလုပ်သမားများကို တွေ့ရသည်။ ။

လေမှာ တညှင်းညှင်း တသုဉ်သုဉ်တိုက်ခိုက်လျက်ရှိ၏။ ။ ဝရံတာဖက်ရှိ ပင်လယ်နက်ကြီးကား နက်ပြာရောင်ထလျက် အလှမ်းဝေးဝေးကြည့်လိုက်လျှင် မိုးကောင်းကင်၏ တိမ်သား တိမ်ပြာတို့ နှင့်

ထိနေသောရေပြာနှင့်တိမ်ပြာမှာ တသားတည်းကျနေသည်။ ။

ဝရံတာမှ ပင်လယ်ကြီးကို ငေးမျှော်ကြည့်ရင်း ဗမာပြည်၌ အလုပ်သမားများ ကျန်းမာရေးအတွက် သည် လိုအဆောက်အဦကြီးမျိုးတွေ ဘယ်တွေ့မှ များ ဖြစ်ပေါ်လာမည်နည်းဟု တွေးတောမိလေသည်။ ။

လွတ်လပ်သောကိုယ့်နိုင်ငံအတွင်း ကိုယ့်အမျိုးသားဆေးပညာ အားထားရလေအောင် နိုင်ငံအစိုးရက ဗမာ့ဆေးပညာကို ထိထိရောက်ရောက် အားပေးမည်ဖြစ်ပါက ထိုလုပ်ငန်းကြီးထဲတွင် ကျွန်မပါဝင်ရပါသော် ကောင်းလေစဟု စိတ်စေတနာ စောမိလေသည်။ ။

ဗမာ့ဆေးပညာကို စမ်းသပ်သည့်သဘောဖြင့် အစိုးရက နေရာဌာနပေးခဲ့လျှင် ဗမာ့ပညာဖြင့် လူအပေါင်းတို့ ၏ ဝေဒနာကို ချမ်းသာအောင် လုပ်ပြချင်သော စိတ်ဇောများ ပင် ထက်သန်သွားတော့သည်။ ။

ပင်လယ်ထဲတွင် လှိုင်းမရှိ၍ ငြိမ်သက်နေသည်။ ။ ပင်လယ်ထဲမှ ဂွေသုတ်တိုက်ခတ်လာသော အေးမြသောလေကို ရှူလျက် နက်ရှိုင်းသောပင်လယ်နက်ကြီးထဲတွင် ဆေးပညာစိတ်ကူးဖြင့် မြှုပ်နှံနေစဉ် အပြာရင့်သွေးကတ္တီပါ ကော်ဇောထက်တွင် ကင်းကလေးတစ်ကောင် တရွရွတွားသွားနေသလို ထင်မှတ်ရသော ကမ်းဘက်သို့လှော်ခတ်လာသည့် လှေကလေးကို မနည်းပင် စိုက်ကြည့်ရလေသည်။ ။